

Talemaader, Sejer og Vendinger fra Nordthy.

Ved ANDERS OVERGAARD.

Vi haa Kjellingvend (Vinden imod baade hen og hjem).
Kyb fu atten aa sæl fu tratten (tretten).
Han haa gjov hans Klukæg.
All Kneb gieller, saam tov Gaang.
Han va hor i e Knyvhajjel.
De mø koest en Kow te tri Mark.
Vi ka lisse got læ e Ravn' taa e som e Kragger.
De æ en skit Kuen, dæ laste henne ejjen Koel.
Han kinne e Krued, han haa fa skot mæ'ed.
"Kunsten stiger", saa han e Mand, "ska vi no te aa go
po Skruer".
Dæ æ it en Handful, men en hiel Landful.
De er en laang Navn, naar e Davv di æ stakke.
En ska lastes, naar en ska gyvtes, aa ruses, naar en æ
dø.
Di æ lieg stuer, lissom Pier aa hans Kat.
De ledt haa de møjj aa bety'.
Han stov i Lyssen fu sæ siel.
Han sku alti holl e Lys fu de aije.
De æ jen, dæ æ van' te aa holl e Skit fræ sæ.
Dæ æ Ly aajjer e Rævhaal'.
Nej, no maa æ gren' mi Lomm i Støkker.
De va mie æ Løkk end æ Fostand.
Vi ska lær', saa læng vi løvvver, aam it aant saa aa go
stell.
Han blev orrelig løst ind.
De æ saa læng si'n, te de ku gja væ Levn.
Han laane Pib' aa tegge Tobak aa stelle Svavlstekke.
Hon tar Maalt. (Om en, der sidder over i Dansen).
Naar e Mand æ dø, er'e Lov løst.
De gik i si Muer ijen.
Murersved æ dyr, de koste fie Daaler fur e Pæl.
Gy do Nar a mæ, gy do Nar a Vorherre, gy do Nar a mi
Kleje, saa gy do Nar a mi Skredde.
Den, dæ vel narr ham, ska tille op.
Han gir e Navn aa lær e ræn' (eller: lær e ly').
Han for it naak, far han for e Tørre po e Hue.
Lisse godt no som lieg straks.
No, de æ it i Maar.
Naa dæ komme ny Folk, komme dæ ny Skik.
De æ nyt som sjællen skier, te gammel Hæjst fo Føll.
De kam øvve ham som en Nys'.
De va li paa en hengen Hor.
Han stov it baag e Da'er, da dæ bløv dilt Ni'ser ue.
Han fæk hans Skjæg taan aa'.
Vel do mæ nøj, saa er æ hær.
Haj do it mæ aa saa di Klejjer, saa va do naagen.
Den, dæ it vel nyvves mæ de lett', fo alle de møj'.
Næ' sæ, de æ Sultføe.
Dæ va ho Nødde aa knæk.
De ær en Skam aa nød godt i undt.
Han tabt e Offer, ennen han kam te e Aalter.
Han va nøj ovle i et Vonn' (eller: op i e Vonn').
Aam i jen, de æ Soldatermanir.
Ovveskjæg aa Breller, de æ fløj dæ dreller.

No æ den Pot ud'.
Prokuraateblek aa Apothekevand æ dyr.
No gik dæ en Pros op fu ham.
Vel do it ræn' aa hop'.
Han tov bodde Rebbel aa Krat.
Di rig' aa di raltere henge alting ve.
De æ godt Mattis, di Kuen ska hi Wolle.
En Rues pønte sæ siel.
Han sovve Rævsøvn.
Vi ska mie trov, hvans vi sier, end hvans vi hør'.
Han va en skrævs Kaal.
Godt skolre, aa skit præsentiere.
Ska, de æ saa tvongen.
Skol Skibste', no komme Bendixen!
Skol! Drek it mier, end do ka to'!
Han go'r hans Skor, aa taar hans Dram.
De smaage saa mire (efter mere).
Han va saa Kaal som sejsten.
Han glov'er, som han haj lieg fot øvn.
Væsegue aa sej nier, saa komme dæ snaa en Stuel.
Sej nier aa læ Hvil' fal epo dæ.
Æ ska naak sejje te Faar, naa Muer komme hjem.
Hvans var'e no, æ vil sej fu got?
De tør it aa velt', men aa kom op ijen.
Vi ka osse skyl en Skaar fu Uret.
No haa han laa e Ski'e (død).
En skidden Haa'en ka got gi en ræn Skjelling.
De jen Skit, som de aant Mogg.
Læ ham væ de skit, han æ.
De go i jen Sko'v aa jen Tresko.
Gy no e Fad ræn, saa fo vi got Vejle i Maar!
De va godt gjov aa en Skredde.
Hva kommer de Smør de Fjet ve (eller: de komme it de Fjet
ve).
Han bløv sebbe got end.
Smørels ka gy got, naa de komme i Ti' aa po ret' Ste.
De æ di smo, di stue blyvve aa.
Vi ska snak, destaaen vi æ løvven, naar vi æ dø, ka vi it.
Di ka sajt snak, dæ æ udden ve'e.
De va en najen Snes.
De gor i Sotrav aa Svengallop.
Naa vi snakke aam e Suel, saa skjenner en.
Di Peng dæ æ spaar, æ lisse gue som dem, dæ æ fotjent.
Do spøtte saa bre, do haa naak sol' di Stud'.
Do mo spøtt hvo do vel uden po mæ (siges for Spøg).
Den, dæ spør møj, ved' møj.
Han ku bodde stav aa leg sammel.
Saa va dej Pot ud.

(Kilde: Historisk Årbog for Thisted amt 1945, side 283-285)